

Jungtinių Amerikos Valstybių Lietuvių Bendruomenė, Kolorado Apylinkė
The Colorado Chapter of the Lithuanian-American Community of U.S.A., Inc.

Žyņnys

Pavasaris 38-ji metai nr. 2

2008

Spring, vol. 38 no. 2

LIETUVIAIS ESAME MES GIMĘ - LIETUVIAIS NORIME IR BŪTI!

Žyņns is the official award-winning newsletter of the Lithuanian-American Community, (LAC), Colorado Chapter and is published quarterly. Žyņns is mailed to current LAC members.

Žyņns Staff

Editor
Rimas Bulota sbulota@earthlink.net
Graphic Designer
Val Kalėda vkaleda@comcast.net

Denver LAC Officers

Pirmininkas/President
Romualdas Zableckas 970-310-3170
romas@coloradolithuanians.org

Vicepirmininkas/Vice President
Narimantas Gruzdyš 970-310-4823
naras23@comcast.net

Vicepirmininkė/Vice President
Rita Ančeravičienė 720-289-5615
ausriukas25@hotmail.com

Sekretorius/Secretary
Rimas Bulota 303-770-6687
sbulota@earthlink.net

Iždininkas/Treasurer
Rytis Prekeris 720-870-9119
rytis.prekeris@uchsc.edu

Jaunimo Reikalai/Youth Affairs
Eleonora Gruzdytė 970-581-4962
norce91@yahoo.com

**“Kalnų” – Auroros Kontaktas/
Mountain region – Aurora contact**
Ausma Skublickienė 720-939-3063
ausma.skublickiene@yahoo.com

Webmaster
Ron Baltzer 970-377-1040
ron@thebaltzers.com

Annual LAC Dues:

Family: \$20.00; Single, Retired Family,
Retired Single or Student: \$12.50
Paid membership includes: Discounts to
functions, information on LAC activities
and translation services. Please make
checks for dues payable to the Lithuanian
American Community and mail to:

LAC treasurer:
Rytis Prekeris
16733 E. Prentice Circle
Centennial, CO 80015

All other LAC mail:

LAC – Colorado Chapter
c/o Romualdas Zableckas
918 Hawk Drive
Evans, CO 80620

WEBSITE
www.coloradolithuanians.org

Pirmininko Žodis

*Sveikinu visus su vis sparčiau į Koloradą
Sartėjančiu pavasariu, vis skaisčiau ir
skaisčiau bešviečiančia saulute, kuri palengva
tirpina gana storomis sniego plutomis
prispaustas Uolėtųjų kalnų viršūnes. Sveikinu
visus su praėjusiom šv. Velykom, linkiu visiems
ramybės, geros sveikatos ir daug energijos
naujuose užmojuose.*

*Vasario 17 d. įvykęs Nepriklausomybės
minėjimas atnešė mums įvairių nuotaikų,
kai vieną dieną teko susidurti su gana
ekstremaliais jausmais: taip jau susiklostė,
kad tą sekmadienį šventėme visiems
lietuviams svarbią šventę - Lietuvos
Nepriklausomybės dieną ir laidojome
netikėtai šį pasaulį palikusį jaunuolį. Dar
kartą reiškiamo užuojautą Šimanskų šeimai.*

*Tačiau gyvenimas nestovi vietoje ir bene
geriausią pradžią nejaukiai nuotakai
išsklaidyti padarė mūsų lietuviškos mokyklos
„Vyturėliai“ mokinukai. Kai kurie iš skaitovų
net nenorėjo iš rankų paleisti mikrofono.
Labai dėkojame Ausmai Skublickienei, kuri
padėjo paruošti programą ir, nežiūrint į
sunkumus, šauniai vadovavo vaikučiams.
Taip pat labai dėkojame ir Ausmos mamai,
net tris dienas ruošusiai balandėlius! Ir
balandėliai, ir varškės apkepas buvo labai
skanūs.*

*Dėkojame ir visai Gruzdyžių šeimai, kuri
padėjo ir papuošti, ir sutvarkyti salę. Ypač
dėkui Narimantui, kuris paaukojo savo
laiką, praleido visą minėjimą ir turėjo
valgyti pusiau šaltus balandėlius, nes didesnę
dalį dienos praleido pasitikdamas finalinio
koncerto atlikėjus.*

Nukelta į 2 psl

President's Message

*Greetings to all with springtime in Colorado
Rapidly approaching, with the more and
more brightly shining sun slowly melting the
snow from the mountaintops of the Rockies. I
hope all of you had a happy Easter, peace to
everyone, good health and lots of energy.*

*Our Independence Celebration on February 17
brought us mixed feelings, when in the course
of one day we had emotions ranging from one
extreme to the other: it just so happened that
on that Sunday we celebrated a special event
for us Lithuanians - Lithuanian Independence
Day - and also laid to rest a young man who
unexpectedly left this world. Once again our
sincere condolences go out to the Šimanskas
family.*

*However, life doesn't stand still and the
students from our Lithuanian school „Vyturėlis“
(Skylarks) managed to begin dissipating this
uneasiness. Some of the readers didn't want
to let go of the microphone. Many thanks
to Ausma Skublickienė, who helped prepare
the program and, hardships notwithstanding,
did a great job directing the students. Many
thanks as well to Ausma's mother, who spent
three days preparing the suffed cabbage rolls!
Both the rolls and cottage cheese pudding were
delicious.*

*We would also like to thank the entire Gruzdyš
family, who helped decorate and straighten up
the hall. A very special thanks to Narimantas,
who donated his time, missed the entire event
and ended up eating cold cabbage rolls because
he spent the better part of the day meeting with
the performers for the concert that evening.*

Continued on page 2

PIRMININKO ŽODIS atkelta nuo 1 pusl.

Negalima būtų nepaminėti ir Kulbių šeimos, kurie prisidėjo prie šventės sponsoriavimo, pravedė puikią loteriją ir padėjo maisto dalijime. Beje, turiu pastebėti, kad šį sykį didelės eilės prie maisto net ir nebuvo, nors žmonių buvo nemažai.

Ačiū Jarašių ir Prekerių šeimoms, kurie darbščiai triūsė virtuvėje. Taip pat dėkojame visiems (visų pavardžių net neprisimenu), kurie padėjo sutvarkyti salę.

Jeigu ko nors ir nepaminėjau, tai norėčiau padėkoti visiems, kurie įdėjo daug pastangų, kad šventė būtų sėkminga. O jos sėkmę lėmė tiek dalyvaujančių narių skaičius, tiek atsiliepimai žmonių, palikusių salę po koncerto.

Žilvino Žvagulio ir Irenos Starošaitės koncertas buvo puikus. Irena stebino savo profesionalumu, o Žilvinas – neišsenkančia energija. Nors dainininkams nebuvo laiko nei prasidainuoti, nei patikrinti garso scenoje, tačiau koncertas praėjo šauniai, be didelių nesklandumų.

Iki sekančių susitikimų!

PRESIDENT'S LETTER continued from page 1

Also not to be overlooked was the Kulbis family, who took part in sponsoring this event, ran a successful lottery and assisted in distributing the food. By the way, I noticed that this time there was no long line at the buffet table, although the turnout was high.

Thanks to the Jarašius and Prekeris families who toiled in the kitchen. We would also like to thank everyone (I can't remember all their names) who helped clean up afterwards.

In case I forgot to mention anyone, I would like to thank everyone for all their efforts in pulling off a successful celebration. Its success was determined as much by the turnout as by the people's response as they left the hall after the concert.

The concert by Žilvinas Žvagulis and Irena Starošaitė was outstanding. Irena was impressive with her professionalism and Žilvinas – with his inexhaustible energy. Even though the singers had no time to warm up or even do a sound check, the concert went off without a hitch!

See you soon!

Globos namai

Nuo 2007 m. vasario mėnesio iki šių metų pradžios, "Vaivorykštės" Šiaulių globos namams surinkta 228 dol. Tai per bendruomenės susibūrimus surinkti pinigai, kuriuos žmonės sudėjo į dėžutę, skirta vaikų namams. Dėkoju už drabužius vaikams, kuriuos atnešė Eglė ir Gintarė M. Labai norisi surinkti ir išsiųsti surinkus drabužius bei avalynę, tačiau labai brangiai kainuoja išsiuntimas. Todėl labai prašau kas turi kokių pasiūlymų ar adresų, kaip ir per kurią kompaniją galima tai padaryti pigiau, prašau paskambinti telefonu 720-289-5615 Ritai Ančeravičienei. O tai pat kas turite kokių nors pasiūlymų, ar idėjų vaikų namų vaikučiams paremti. Dėkoju iš anksto. — Rita Ančeravičienė

Orphanage

Between February 2007 and the start of this year, a total of \$228.00 has been collected for the "Vaivorykštė" orphanage in Šiauliai. This money was collected at community gatherings from those who placed it in the special box designated for the orphanage. Thank you for the children's clothes brought by Egle and Gintarė M. We would like very much to send the children's clothes and footwear, but the shipping cost is very expensive. Because of this, I am asking anyone who has any suggestions or addresses of carriers who could ship at a nominal fee to call Rita Ančeravičienė at 720-289-5615. That goes for anyone with suggestions or ideas on how to support the orphanage, too. Thank you in advance. — Rita Ančeravičienė

2007 metu Lietuvių Bendruomenės Biudžetas

"Nuggets" krepšinio rungtynės 04/16/2007	išleista: \$50	Krupniko pamoka 11/10/2007	surinkta: \$230 išleista: \$174
Koldūnų kepimo pamoka 03/25/2007	surinkta: \$70	Kalėdų balius 12/16/2007	surinkta: \$254 išleista: \$62
Mamos diena/Kugelio balius 04/29/2007	surinkta: \$330 išleista: \$657	Žynio spausdinimas ir siuntimas	išleista: \$300
Spektaklis 05/27/2007	surinkta: \$415 išleista: \$353	Nario mokestis	surinkta: \$445
Bendruomenės piknikas 08/03/2007	surinkta: \$118 išleista: \$20	Mokestis JAV Lietuvių bendruomenei	išleista: \$117
Kibinų kepimo pamoka 10/13/2007	surinkta: \$380 išleista: \$307	Visas metų biudžetas:	surinkta: \$2,242 išleista: \$2,040

2007 Budget of the Colorado Lithuanian Community

Nuggets basketball game 4/16/07	Spent: \$50.00	Krupnikas Lesson 11/10/07	Collected: \$230.00 Spent: \$174.00
Koldūnai cooking lesson 3/25/07	Collected: \$70.00	Christmas Social 12/16/07	Collected: \$254.00 Spent: \$67.00
Mother's Day/Kugelis Supper 4/29/07	Collected: \$330.00 Spent: \$657.00	Žyngys printing and mailing	Spent: \$300.00
Performance 5/27/07	Collected: \$450.00 Spent: \$353.00	Membership fees	Collected: \$445.00
Community Picnic 8/3/07	Collected: \$118.00 Spent: \$20.00	Payment to the Lithuanian-American Community	Spent: \$117.00
Kibinai Cooking Lesson 10/13/07	Collected: \$380.00 Spent: \$307.00	Budget for the entire year:	Revenues: \$2,242.00 Expenditures: \$2,040.00

Past Events

Praėjusieji Įvykiai

Ką man reiškia Lietuvos nepriklausomybė

Amerikoje gyvenu 14 metų. Per tą laiką Lietuvoje lankiausi 5 kartus. Visas prasmingas mano gyvenimas - praėjo Lietuvoje... Kai pradėdau save prisiminti vaikystėje, matau tylią gatvelę Kaune, tėvus, kurie kalbėdavosi vakarais, kad Lietuvos laukia sunki dalia, nes į kraštą atėjo "basekai" (taip sovietinius rusus vadino mano tėtis). Aš prisimenu labai ryškiai, kaip matydavau rusų kareivius ir jie atsisirasdavo prie manęs, labai jų bijojau ir nuo jų sklido toks specifinis kvapas, kurį ir šiandien prisimenu...

Sunki, pusiau alkana vaikystė pokaryje... 1945 metai visam gyvenimui įsirėžė į mano atmintį. Tada jau buvom išbėgę iš Kauno. Bėgom nuo vežimų į Sibirą. Mamytės brolis jau buvo pasitraukęs į Vakarus ir Kaune pas mus jo ieškojo... Taigi, tada mes gyvenom Prienuose, mažame miestelyje prie Nemuno. Vieną kartą, kai su Mamyte ėjom per miestelio aikštę pamačiau kraupų vaizdą: pačiame aikštės viduryje prie Komunistų partijos ir Vykdomojo komiteto numesti ant grindinio gulėjo ("lavonais", mes sakydavom) nužudyti "žaliukų" kūnai be drabužių, visai išniekinti... Kartais ir dabar matau tą vaizdą... Taigi tokiomis aplikybėmis ir susiformavo mano nuostata apie okupantą.

Apie 1950 m grįžom į Kauną. Kai 1953 mirė Stalinas, mokiausi 11 klaseje. Prisimenu, atėjo į klasę auklėtoja ir, nieko nepaklausus, visus mus surašė į komjaunimo organizaciją. Taip tapau komjaunuole. Aišku vėliau tas faktas padėjo įstoti į Medicinos Institutą. Besimokant Medicinos Institute jautėsi tamsi slėgianti atmosfera. Visi kažką slėpėm, kažko bijojom. Kartą buvau iškviesta į rektoratą už tai, kad vietoje choro repeticijos nuėjau į bažnyčią. Mat, choro repeticijos būdavo sekmadienio rytais.

Šeimoje buvo antitarybinė, krikščioniška atmosfera - visi galvojome panašiai, tačiau savo darbo vietose ir viešuose susibūrimuose slėpėmės vienas už kito nugaros. Laimingai išvengiau komunistų partijos narystės. Kadangi KGB žinojo, kad turiu giminių Amerikoje ir buvau "politiškai nepatikima", todėl mane ragino įstoti į partiją gana švelniai, be spaudimo.

1972-ųjų pavasarį, atrodė jog gyvenimas eina įprasta vaga ir staiga - gegužės 14 dienos saulėtą vidurdienį (atrodo, sekmadienį) - gyvo žmogaus ugnies fakelas Kauno Miesto Sode, prie Kauno miesto Teatro... Jauno žmogaus tragedijos kaina buvo išreikšta tai, ko trokšta Lietuva. Nors jau ir ankščiau būta drąsių vyrų ir moterų, kurie turėjo slaptas spaustuves, platino uždraustą literatūrą, tačiau po Romo Kalantos susideginimo visi lyg ir prabudo iš letargo. Sužinojom apie Katalikų Bažnyčios Kroniką, etnokultūrinį judėjimą, apie alternatyvinę Jaunimo Kultūrą.

1989 metai, drąsių žmonių susirinkimas Vilniuje rugpjūčio 23d., Ribentropo-Molotovo pakto pasirašymo sukaktis. Suaktyvėja antiokupacine veikla, suaktyvėja

Nukelta į 4 psl

What Lithuania's Independence Means to Me

I have lived in America for 14 years now. During this time I have visited Lithuania five times. My entire meaningful life was spent in Lithuania. When I start to recall my childhood, I see a quiet street in Kaunas, my parents, who during evenings talked quietly about how a cruel fate awaited Lithuania because the "basekai," (as my father referred to Soviet Russians) had entered the country. I vividly remember seeing Russian soldiers and how they would appear beside me. I was very much afraid of them and there was a very specific smell that emanated from them which I remember today.

A difficult, hunger-filled, postwar childhood. 1945 was forever etched in my memory. By then we had left Kaunas. We fled to avoid deportation to Siberia. My mother's brother had already fled to the West and they were looking for him at our house in Kaunas. We lived in Prienai, a small town by the Nemunas river. On one occasion, as my mother and I were walking across the town square, I saw a horrible scene: in the middle of the square, tossed to the pavement next to the Communist Party headquarters, lay the bodies (corpses, we used to say) of two murdered "green ones," their nude bodies badly mutilated. I still see that scene sometimes. And so, in those surroundings, my stance on that occupant was formed.

Around 1950 we returned to Kaunas. When Stalin died in 1953, I was in the eleventh grade. I recall that our teacher came to class one day and announced, without asking anyone beforehand, that she had signed us all up for the Communist Youth Organization. That's how I became a member. Obviously that fact enabled me to be admitted to medical school. While studying in medical school, there seemed to be a dark, oppressive atmosphere. Everyone appeared to be hiding something, afraid. Once I was summoned to the rector's office because I went to church instead of attending choir practice. Choir practice was held on Sunday mornings.

There was a Christian, anti-Soviet mood in our family - we all thought alike, but in the workplace and during social gatherings, we kept our feelings to ourselves. Luckily I was able to avoid becoming a member of the Communist Party. Since the KGB knew I had relatives in America and was "politically unreliable," I was encouraged to join the party rather gently, without pressure.

In the spring of 1972, life appeared to be moving along normally when suddenly at midday on a sunny May 14 (a Sunday, if I recall) - a burning human torch in Kaunas by the city theater. An expression of what Lithuania thirsted for had come at the price of a young man's tragedy. Although there had already been daring men and women who had secret printing presses and were circulating forbidden literature, after Romas Kalanta burned himself to death, it was as if everyone awoke from their lethargy. We found out about the Catholic Church Chronicle, the

Continued on page 4

Past Events

Praėjusieji Įvykiai

persekiojimai, darbovietėse prasideda spaudimo akcijos, kad pasmerktume šį Vilniaus įvykį... Kai kas smerkė verčiami, kai kas savo laisva valia... Nuo tos dienos ir atsirado Sąjūdis, kurio banga užliejo Lietuvą ir kuriam vadovavo daug iškilų asmenybių (tame tarpe prof. Landsbergis), kurie be baimės vedė Lietuvą į Nepriklausomybės atkūrimą.

Nuo to momento, kai vyko laisvi rinkimai į Lietuvos Tarybą (dar tada taip vadinosi Seimas) ir laimėjo rinkimus Sąjūdis, visi iki vieno buvom prigludę prie televizorių, sekėm kiekvieną posėdį kiekvieną kalbantį deputatą... Tuoj po rinkimų - Kovo 11-oji, Lietuva paskelbia Nepriklausomybę! Džiaugsmui nėra galo, nors kova dar nebaigta, dar laukia ilgas išbandymų kelias...

Prisimenu apie liepą ar rugpjūtį sovietai reikalavo „moratoriumo“ mūsų nepriklausomybės sustabdymui. Prunskienė - sutinka, Landsbergis - nesutinka ir „moratoriumas“ pralaimi. O toliau - ekonominė blokada: sovietai „užsuka kranelius“ neturim benzino, dujų. Kažkaip sukamės: net nežinau kaip benzina perkam is Baltarusijos, daugiau vaikštom pėsti ir į darbą, ir visur kitur...

1991 sausio 13 dieną sovietiniai tankai vėl riaumoja sostinės gatvėmis – lygiai, kaip prieš 50 metų... Po tankų vikšrais žuva 14 jaunų nekaltų žmonių... Bet Lietuva nepalūžta, atlaiko terorą ir gąsdinimus. Praėjo 17 metų nuo tos dienos ir mes su pasididžiavimo jausmu šiandien švenčiame kovo 11 ir vasario 16 dienas.

Aš dalyvavau Sąjūdyje: buvau išrinkta į Kauno rajono vietinę Tarybą, kur dalyvaudama supratau, koks dar sunkus ir ilgas kelias mūsų dar laukia. Kiek vėliau atvažiavau į Ameriką ir netikėjau, kad pasiliksiu, bet taip man išėjo... Kiekvieną kartą, nuvažiavus į Lietuvą, į savo tikruosius namus, matau ją vis gražesnę ir gražesnę; gražius ir žymiai atviresnius žmones gerėjantį jų gyvenimą.

— *dr. Roma Milušauskienė (iš jos kalbos vasario 17 d.)*

ethno-cultural movement and alternative youth culture.

In 1989, a bold group of people met in Vilnius on August 23 to commemorate the signing of the Molotov-Ribbentrop pact. Anti-occupation activity began, as did persecution; pressure emerged in workplaces to condemn this commemorative event in Vilnius. Some condemned it through coercion while others did so freely. Sąjūdis was born on that day; it swept through Lithuania and was led by many high-ranking individuals (among them prof. Landsbergis) who fearlessly led Lithuania to the restoration of its independence.

From that point on, when free elections were held to what became known as Seimas and Sąjūdis won, we were all glued to our television sets, following every meeting and every speech. Immediately after the elections – on March 11 – Lithuania declares its independence! Our joy knew no limits, but we also knew that the battle was not over; many trials lay ahead.

I recall that around July or August, the Soviets demanded a “moratorium” to stop our drive for independence. Prunskienė agreed while Landsbergis disagreed and the moratorium lost. After that – an economic blockade: the Soviets “turned off the faucets,” we had no gasoline or gas. Somehow we got by: I don’t know how we managed to buy gasoline from Belarus; we walked to work, everywhere.

On January 13, 1991, Soviet tanks rumbled down the streets of the capital once again, just as they did 50 years before. 14 innocent people were killed when they were run over by those tanks. But Lithuania wasn’t broken – it withstood the terror and threats. 17 years have passed since that date and today we celebrate, with a sense of pride, March 11 and February 16.

I took part in Sąjūdis – I was elected to the local governing body of the Kaunas region, where I realized that a long and difficult road lay ahead. Some time later, I came to America and didn’t think I would stay, but that’s how it turned out. Every time I go back to Lithuania, my true home, I see it becoming more and more beautiful, its people more and more open, their lives steadily improving.

—*Dr. Roma Milušauskienė (from her speech on Feb. 17)*

2008 Kalendorius

Gegužės 4	Motinos Dienos minėjimas—Eagles salėje
Liepos 6	Tautinių Šokių Šventė—Los Angeles
Rugpjūčio 3, 13 val.	Bendruomenės piknikas—DeKoevand Park
Rugsėjo 13	Alaus balius—pas Kalėdus
Gruodžio 14	Kalėdinis balius—Eagles salėje

2008 Calendar

May 4	Mother’s Day Social—Eagle’s Hall
July 6	Folk Dance Festival—Los Angeles
August 3, 1 P.M.	Community Picnic – DeKoevand Park
Sep 13	Beerfest—Kaleda’s residence
Dec 14	Christmas Social—Eagle’s Hall

Ištrauka iš LAV LB įstatų

APIMTIS, TIKSLAS IR UŽDAVINIAI

- ◆ JAV Lietuvių Bendruomenę sudaro Jungtinėse Amerikos Valstijose gyveną lietuviai. Mišrių šeimų ne lietuvių kilmės sutuoktinėms pusėms pageidaujant, suteikiamos JAV LB nario teisės. Nuspelnusiam Lietuvai ar Lietuvių Bendruomenei bei lietuvių kilmės asmeniui, šiam prašant, suteikiamos LB nario teisės.
- ◆ JAV Lietuvių Bendruomenė vykdo Lietuvių Chartą ir telkia JAV gyvenančius lietuvius.
- ◆ JAV Lietuvių Bendruomenė yra Pasaulio Lietuvių Bendruomenės dalis.
- ◆ JAV Lietuvių Bendruomenė:
 - a. yra lojali gyvenamajam kraštui ir prisideda prie JAV gyvenimo kultūrinėmis ir tautinėmis savybėmis;
 - b. bendrauja su lietuvių ir Lietuvos valstybės institucijomis, įstaigomis ir organizacijomis;
 - c. rūpinasi lietuvių kultūros ir informacijos apie Lietuvą telkimu.
- ◆ JAV Lietuvių Bendruomenė:
 - a. organizuoja auklėjimo, kultūrinės, religines, visuomenines ir socialines institucijas;
 - b. bendradarbiauja su lietuvių institucijomis, įstaigomis bei organizacijomis ir jas remia;
 - c. palaiko ryšius su lietuviais už JAV ribų;
 - d. rūpinasi lietuvių kultūros ir Lietuvos reikalų informacija bei atstovavimu;
 - e. rūpinasi žmogaus prigimtinių ir pilietinių teisių apsauga.
- ◆ JAV Lietuvių Bendruomenė nedarys nieko, kas nėra leistina organizacijoms, atleistoms nuo federalinių mokesčių pagal US Internal Revenue Code 1954 metų 501 (c) (3) straipsnį ir organizacijoms, kurioms aukos gali būti atskaitomos nuo federalinių mokesčių pagal atitinkamą to įstatymo straipsnį.
- ◆ JAV Lietuvių Bendruomenė (Lithuanian American Community, Inc.) yra Illinois valstijoje inkorporuota pelno nesiekianti korporacija ir tvarkosi pagal Illinois valstijos įstatymus.

Excerpt from the LAC by-laws

SIZE, OBJECTIVE AND IMMEDIATE TASKS

- ◆ The Lithuanian American Community consists of Lithuanians living in the United States. In the case of mixed families, a non-Lithuanian spouse will be granted membership rights in the community at their request. Individuals who have distinguished themselves for Lithuania or the Lithuanian Community or someone of Lithuanian descent may also be granted membership rights at their request.
- ◆ The Lithuanian American Community carries out the Lithuanian Charter and concentrates on Lithuanians living in the United States.
- ◆ The Lithuanian American Community is a part of the World Lithuanian Community.
- ◆ The Lithuanian American Community:
 - a. is loyal to its country of residence and contributes to the American way of life with its cultural and national qualities,
 - b. associates with Lithuanian national institutions, establishments and organizations,
 - c. oversees the collecting of Lithuanian culture and information on Lithuania.
- ◆ The Lithuanian American Community
 - a. Organizes educational, cultural, religious, public and social institutions,
 - b. Works with Lithuanian institutions, establishments and organizations and supports them,
 - c. Maintains contact with Lithuanians outside the United States,
 - d. Takes care of information and representation on Lithuanian cultural and national affairs,
 - e. Looks after the preservation of human and civil rights.
- ◆ The Lithuanian American Community will not engage in any activity that tax-exempt organizations are not allowed to according to the 1954 US Internal Revenue Code 501 (c) article 3 as well as organizations that receive tax deductible contributions according to that same pertinent article.
- ◆ The Lithuanian American Community is incorporated in the state of Illinois as a non-profit organization and conducts itself in accordance with Illinois state laws.

Bendruomenės Skelbimų Lenta • Community Bulletin Board

Skelbimai

Ilgametis Rūtos šokėjas Algirdas M. Liepas ir Asta Kupriničiūtė, Linos Mikelevičienės sesuo, susituokė gruodžio mėnesį. Linkime jaunavedžiams daug laimės.

Užuojauta

Užuojauta Šimanskams. Reiškiame gilią užuojautą Šimansų šeimai netekus mylimo sūnaus ir brolio Martyno.

Jaunimo Kampelis

Sekite Rocky Mountain News laikraščio "Rocky Preps" skyrių. Keletui mūsų bendruomenės vaikų labai gerai sekasi sporte:

- Mindaugas Sanko, Irenos ir Aleksiejaus sūnus, yra geriausias Eaglecrest gimnazijos plaukikas.
- Sam Stein, Debi Belk sūnus, įmušė daugiausia įvarčių Colorado Academy lacrosse komandoje.

Mes norėtume daugiau išgirsti apie mūsų vaikų pasiekimus. Praneškite mums!

Congratulations

Longtime Rūta dancer Algirdas M. Liepas and Asta Kupriničiūtė, Lina Mikelevičienės sister, were married this past December. We wish the newlyweds much happiness.

Condolences

Condolences for the Šimanskas Family. Our deepest sympathies go to the Šimanskas family on the loss of their beloved son, Martynas.

Youth Corner

Keep your eyes on the "Rocky Preps" section of the Rocky Mountain News. Some of our community's children have been quite successful:

- Mindaugas Sanko, son of Irena & Aleksiejus, is the top swimmer at Eaglecrest High School.
- Sam Stein, son of Debi Belk, is leading scorer for the Colorado Academy lacrosse team.

We'd love to hear about more of our children's accomplishments. Let us know!

Šiandien ir Kažkada (pabaiga)

Nuostabus buvo tas mūsų išsigalvotas pasaulis! Net ir milžinai tėvai juose įsiteikdavo, galbūt ne visuomet suprasedavo, bet tikrai mūsų naudai puikiai apsimesdavo, jog suprasedavo. Mūsų tuomet ir jų tuomet pasauliai dažnai susisprasedavo vienas į kitą, nors tik dabar, po gerą 30-ties metų, iškeitę tą pasaulį į jų, supratome, jog mūsų pasauliai buvo atskirti vienas nuo kito behorizončio vandenyno. Tačiau buvome dėkingi didiesiems žmonėms, jog jie mums ir padovanojo tą mūsų vaizduotės susikurtą, bet su jų pritarimu ir palaiminimu, pasaulį, jog net nebandę įrodinėti tuomet, jog yra ir kitas, jau nebe toks linksmas pasaulis, kur nėra vaikiškų smėlio dėžių, kur nedera mojuoti šokoladu ištepliotomis rankomis, kur cukraus galbūt ir žymiai daugiau ir jo pats gali nusipirkti kiek tinkamas, bet nevalia, nes tuomet esi "suskaičiuojams" ar centimetrais ar kilogramais; kur nėra pietų miego, nes visi turime skubėti kažkur kažką uždirbti; kur vakarais neišgirsime jau tūkstantį kartų sektos pasakos, ir nors tėvai ar seneliai kartais tyčia praleisdavo keletą pastraipų, mes juos stabdydavome, sudrausdavome ir taisydavome nesibaimindami, nes žinojome tas pasakas mintinai žodis į žodį! Tas pasakas šiandien skaitome savo mažiesiems ir todėl, jog tik neseniai supratome, žinome, koks buvo mūsų tėvų, palinkusių ties savo mažųjų lovelėmis, nuovargis, kurį tiek jie tuomet, tiek mes dabar tarytum susitarę šimtmečiams slėpėme ir slėpiame ir mūsų vaikai slapstys.

Mažųjų pasaulis yra užkerėtas stebuklais. Visi prie jų esame prisidėję. Tuomet nesupratome, dabar tikrai žinome, jog Senis Kalėda yra Tikras, jog patekti į jo dirbtuves yra žmogiškai neįmanoma, nes jis gyvena kitame pasaulio gale, kur niekas kitas, bet pats Senis Kalėda, gali išgyventi ir sugrįžti tik pas tuos, kurie yra verti jo dovanų, kurie suspaudę lūpas ir papūtę žandukus nenuilstamai kasmet deda raidę po raidės į laišką Seniui, nes taip svarbu, kad jis nepamirštų jų, žinotų ir vėl, jog buvo geri, mieli ir tikrai daug žaidė visus metus, jog Senis skaitydamas laišką sugalvos kažką...

Tik didieji žmonės žino Senio Kalėdos adresą nors ir patys ne visai žino, kur ta jo dirbtuvė yra ir todėl nenori bakstelėti pirštu tikrame žemėlapyje į jo namus Šiaurėje. Didieji žmonės labai daug ko nežino, todėl paprastai mažieji prisigalvoja neįprastų klausimų.

Šiandien suprantame, jog stebuklas yra kiekviename iš mūsų. Tačiau kodėl, jei jį mokėjome kurti tuomet, nemokame jo išsaugoti? Kodėl dabar esame tokie, kokie esame? Juk nesame tokie, kokie buvome. Tiek daug pasaulių! Tiek daug permainų, tiek vidinių, tiek išorinių. Netrukus gana aiškiai suprasime, jog po antrojo gyvenimo periodo atskaitos tašku pasirinksiame kitą gyvenimo periodą labai individualiai, kai žmogus neįstengia atitraukti akių dar nuo pirmojo - gimties, atėjimo į čia, - o gal nuo pačio paskutinio - išėjimo, mirties, - ateina dar ir trečiasis, trumpiausias ir slaptingiausias periodas, apie kurį mažai kas žino ir todėl neaptaria, nemini. Savajame pasaulyje jį vadiname nemirtingumu. Jis tarytum įsikūnijimas ir sąjunga dviejų didelių būčių, o gal vadinamos nebūties, nes neprisisiname tiek pačioje pradžioje, tiek pabaigoje, apie kurią nieko nežinome ir tikrai niekas apie pastarąją negali pasidalinti mintimis, negali net ir norėdami išduoti. Tarytum paslaptis, mįslė, tas pasaulis ar

Nukelta į 7 psl

Today and Once Upon a Time (conclusion)

Our fantasy world was amazing! Even our parents ingratiated themselves, maybe not always understanding, but for our good, managed to pretend they did. Our worlds and theirs at that time meshed with one another, although only now, 30 years later, having exchanged that world with theirs, we understand that our worlds were separated from one another by an ocean with no horizon. However, we were thankful for the grownups because they let us have that imaginary world with their approval and blessing. Not ever trying to prove that there is another not-so-pleasant world... where there aren't any children's sandboxes; where it doesn't become one to wave chocolate-smears hands; where perhaps, as much sugar can be bought as is needed, but it isn't allowed, because one is "accountable" by centimeters or kilograms; where there is no siesta, because we all have to hurry somewhere to earn something; where in the evening we won't hear the same story already repeated a thousand times, and although our parents or grandparents would occasionally deliberately skip a few paragraphs, we would stop, scold and correct them without fear because we knew those stories by heart, word for word! We read those stories to our children today, because only recently did we understand— knowing our parents' tiredness as they hunched over our little beds. They did then, as we do now as though in agreement for centuries, hid it and hiding it, as someday our children will also hide it.

A child's world is an enchanting miracle. All of us have contributed to it. At that time we didn't understand, now we know for a fact that Santa Clause is for real. That to get to his workshop is humanly impossible because he lives at the other end of the world, where no one else but Santa himself, can live and return to those who are worthy of his presents. Children with pursed lips and puffed cheeks, tirelessly compose letters to Santa every year because it's so important that he not forget them, so that he knows once again that they've been good, darling and really played a lot all year, so that Santa will think of something while reading their letters...

Only grownups know Santa Clause's address and then don't know exactly where that workshop of his is and because of that, don't want to point out his home up North on the map. There is a great deal that adults don't know, so children typically come up with unusual questions.

Today we understand that there is a prodigy inside each of us. So then why, if we were able to create it back then, don't we know how to preserve it now? Why have we become what we are today? We are not what we were. So many worlds! So many changes, both inside and out. Someday we will clearly understand we choose our lives very individually. When a person is yet unable to take his eyes away from the first stage, birth – or perhaps from the last stage, death – there comes yet a third. The shortest and most mysterious stage, that not too many know about and consequently don't discuss or mention – we call it immortality. It's like an incarnation and a union of two large beings, or perhaps a nonexistence because we don't remember as much in the very beginning as at the end. About immortality we know nothing, and actually, we can't share out thoughts about it even to the point of betrayal. Like a secret, a riddle, that world or that life stage is not at all dependent on us and although it belonged to us once and

Continued on page 7

tas gyvenimo periodas visiškai nepriklauso nuo mūsų ir nors kažkuomet priklausė mums ir vėl kažkada priklausys, dabar bandome susivokti akimirkoje. Jis yra visas mūsų gyvenimas, kurį prisimename, kurį vis dar stengiamės kurti, keisti, tobulinti, gražinti, gerinti, kurio dar nežinome.

Esame tokie, kokie esame. Nepasikeisime, kai nebūsime. Ar prisimename prisunkusią nuo smarkaus lietaus žolę? Mūsų mažosios pėdos neatsispirdavo veržuliui bėgti per ją basomis kiekvieną vasarą ar rudenį ar pavasarį. Ar prisimename šaltą tirpstančio sniego gabalą, gniūžtę, burnoje ir dar vieną ir dar? Mūsų atmintis yra nepaprasta! Tarytum tai būtų nutikę tik vakar, nes šiandien taip lengvai galime prisiminti tiek daug. Vis dar jaučiame tos pačios nulytos žolės šlapumą, gaivą, prisimename jos spalvą, jaučiame deginantį burną, gerklę, dantis sniegą. Esame tokie, kokie buvome, kai sustojame.

Dar kartą pasimirštu minkštasiulyje. Galva vis dar paremta rankomis, bet man lengviau. Aš pakeliu akis į pro langą žvelgiančią naktį. Dangus pasirėmęs į spygliučių viršūnes visu savo nakties svoriu: prisimenu, jog sninga jau keletą dienų. Prisimenu, jog metai ir vėl suskaičiavo beveik visas savo dienas. Po akimirkos pasikeis viskas ir niekas: tegul tik bus gera. Vakar, šiandien, rytoj, dabar ir kažkada, kai uždegame šviesas ir kai jas užgesiname. Gera būti.

will belong to us again someday, we try to grasp it in the blink of an eye. It is our entire life which we remember, which we try to create, change, improve, adorn and make better what we do not yet know.

We are what we are. We won't change after we're gone. Do we remember a rain-soaked lawn we couldn't resist running barefoot through it in the summer or fall or spring? Do we remember a cold lump of melting snow, a snowball, in our mouth and another and another? Our memory is amazing! It's as though it occurred only yesterday, because today we can remember so much so easily. We can still feel the wetness of that rain-soaked grass, the freshness, its color. We feel the snow burning our mouth, throat and teeth. We are what we were at that instance.

Once again I'm forgotten on the sofa. My head is still resting in my hands, but it's easier. I lift my eyes at the night glaring through the window. The sky resting against the tops of the evergreens with all its weight: I remember that it's been snowing for several days now. I recall that this year has once again come close to counting its days. After a blink of an eye everything and nothing will change: it is just well. Yesterday, today, tomorrow, now and once upon a time, when we turn on the lights and when we turn them off. It's nice to be.

Kodėl gyvenime taip būna?

*O viskas išsvajota žuva
Ir mes paliekam neviltį.*

Rodos viskas sekasi gerai, skaisčiai šviečia saulė, dienos bėga nepastebimai greitai ir mes ką nors planuojame, svajojame. Bet štai nelauktai, netikėtai įvyksta nepataisoma, nesuvokiama. Viskas sugriuvę tarsi smėlio pilis ir mes pasijuntame tarsi viską stebėtume iš šalies nesuvokdami kodėl? Kodėl taip atsitiko, kodėl tai man ir mano šeimai? Už ką mane taip baudžia Dievas? Bet nelaimė visada tyko ir ištinka pačiu netikėčiausiu momentu ir būdu.

Todėl šį straipsnelį ir paskatino mane parašyti ištikusi didelė, staigi ir skaudi nelaimė, kuri ištiko mūsų tautiečių šeimą. Tai didelė ir nepataisoma nelaimė, bet tai ir įrodė mūsų išeivių-emigrantų vienybę ir supratimą, užuojautą nelaimės ištiktai šeimai. Visos šeimos ir atskiri asmenys prisidėjo savo užuojautą, aukodami pinigus, kurių tikrai reikėjo padedant, palydint į paskutinę kelionę. Tikrai tai buvo sunkios ir įtemptos dienos, jau nekalbant apie artimuosius.

Iš visos širdies norisi padėkoti Gintarui Sabaliauskui, kuris ta sunkų momentą padėjo tėvams susitvarkyti visus dokumentus ir visus popierius dėl laidojimo namų ir sutvarkant piniginius reikalus kapinių klausimų ir t.t. Labai reikėjo pinigų sumokėti visas išlaidas todėl labai didelis ačiū dar kartą žmonėms suaukojusiems nemažą sumą. Didelis ačiū šeimoms A.ir R.Grincevičių, G.ir R. Sabaliauskų, G. ir G. Mikulskių, D. Vaikutytei, kurie paskolino didesnes sumas kai reikėjo sumokėti už paslaugas, laidojimo-šarvojimo namams taipat mokestį už kapavietę. Didelis ačiū R. Nelson, kuris

Why is it That Way in Life?

*And all that was dreamed perishes
And we leave despair*

It seems as if all is well, the sun shining brightly, the days pass unnoticeably fast and we are all planning, dreaming. Then without warning, the unexpected, the inconceivable happens. Everything collapses like a sand castle and we feel as though we are taking a detached view, unable to comprehend why? Why did this happen, why me and my family? What is God punishing me for? But misfortune has always struck and it strikes when one least expects it and in the most inopportune manner.

Therefore I was inspired to write this article by a major, sudden and painful tragedy which struck our family of fellow countrymen. It's a significant and irreparable calamity, but it also showed the union and understanding of our emigrants-immigrants, deepest sympathy for a family befallen by misfortune. All families and certain individuals sent their condolences, donating money, which was truly needed in helping see one off on their final journey. These were genuinely difficult and stressful days even without mentioning loved ones.

From the bottom of my heart I wish to thank Gintaras Sabaliauskas, who in that difficult moment helped the parents sort out all the documents and papers for the funeral home as well as taking care of financial arrangements at the cemetery, etc. There was dire need of money to cover all the expenses, and so a special thanks once more to those people who contributed generous sums. Sincere thanks to the Grincevičius, Sabaliauskas and Mikulskis families as well as D. Vaikutytė, who loaned the biggest sums when we had to pay for services, the funeral home

išgirdęs apie tokią nelaimę paaukojo tikrai didelę sumą, kad galėtų kažkiek prisidėti ir padėti tokios nelaimės ištiktai šeimai. Tikrai dar kartą lenkiu galvą ir iš visos širdies dėkoju tėvų, brolio, tetos Ingos vardu palydint į paskutinę kelionę - Martyną Šimanską.

—Rita Ančeravičienė

and the gravesite. Many thanks to R. Nelson, who upon hearing about this shocking tragedy donated a sizeable sum of money in order to contribute in some way and help a grief-stricken family. On behalf of the parents, brother and Aunt Inga, I bow my head once more in sincere thanks in seeing Martynas Šimanskas off on his final journey.

—Rita Ančeravičienė

Continue receiving Žynys, mail in your 2008 dues now!

Lithuanian-American Community Annual Dues Notice Please check the applicable rate below for 2008 membership and mail your check to the address below. Enjoy various membership benefits, including our newsletter Žynys, which is mailed 4 times per year. Issues 2, 3 and 4 are only sent to paid members. Other benefits include discounts to functions, information on LAC activities and translation services.

Family (2 adults) \$20.00 Single or student \$12.50 Retired Family \$12.50 Donation _____

Name: _____

Address (if changed in the past year): _____

City: _____ State _____ ZIP _____

E-mail address _____

If you are new in the community or joining for the first time, add the following information:

Name of Spouse: _____

Names of Children: _____

Make checks payable to Lithuanian American Community and mail to: Rytis Prekeris, 16733 E. Prentice Circle, Centennial, CO 80015

LIETUVIAIS ESAME MES GIMĘ - LIETUVIAIS NORIME IR BŪTI!

16733 E. Prentice Circle
Centennial, CO 80015

FIRST CLASS